

Vikend s kraljicom Dunava

Za Budimpeštu ćete vjerojatno čuti različite stvari - od toga da je grad prekrasan i vrijedan posjeta, pa do toga da je bolje odustati od puta jer je pun smeća, zapuštenih zgrada, kriminala, beskućnika... Ljudi su različiti, pa zato i različito doživljavaju krajeve kroz koje prolaze. Mi ćemo se Budimpešte sjećati kao grada s prekrasnim i divljenja vrijednim građevinama, bogatim noćnim životom i ljudima otvorenog duha. Naša su tri dana, nažalost, bila prekratka za sve ono što taj grad ima za ponuditi

TEKST I FOTO: DEJAN HUSNJAK

Budimpešta je po mnogima jedan od najljepših gradova Europe. Glavni grad susjedne nam države Mađarske nastao je spajanjem Budima s jedne te Pešte s druge strane Dunava, te tako postaje jedinstvena cjelina 1873. godine. Dunav prolazi kroz Budimpeštu na putu prema Crnom moru, pa je zbog toga taj grad u prošlosti bio važna trgovačka luka. Danas je on glavni politički, indu-

strijski i prometni centar zemlje. A sada, zbog straha da vas ovaj uvod ne podsjeti previše na školske klupe, ovdje prekidamo sat povijesti i zemljopisa, te se vraćamo na početak naše priče o putovanju u spomenuti grad. Ideja o posjeti tom zanimljivom gradu rodila se koji mjesec ranije, kada smo zbog svima nam poznate i "drage" ekonomske krize morali odustati od posjeta Azurnoj obali. Kako to nažalost uvijek biva, veliki broj zainteresiranih za put na kraju se sveo

na samo tročlanu ekipu, te smo na sam Praznik rada u ranim jutarnjim satima krenuli iz Varaždina. Prva kava i tankiranje motora uz malo odmora uslijedilo je na Balatonu, odnosno u već dobro nam poznatom Siofoku, glavnom turističkom središtu "Mađarskog mora".

Dalje vozimo cestom označenom brojem 7 i zbog broja motocikala koji nam konstantno dolaze u susret dobar dio puta vozimo s lijevom rukom u zraku. Nakon 300 kilometara stižemo u predgrađe Budimpešte i s brda se spuštamo preko novog bijelog mosta (Erzsebet hid) u centar grada. Pogled na taj dio grada bio je veličanstven, te nam ni kaotičan promet u velikom nepoznatom gradu to nije mogao pokvariti. Kako smo u GPS-u imali adresu hostela čiji je vlasnik Hrvat, s traženjem nismo imali previše problema. Jedino je bilo stravično gledati kako kolega s pogledom zabijenim u GPS na tank torbi prelazi preko dva semafora za upaljenim crvenim svjetlom.

Što se tiče smještaja, to izgleda ovako: galerija, odnosno soba na dvije etaže sa 6 ležaja koštala nas je 15 eura na noć po osobi. Jesmo li imali sreće ili je cijena smještaja inače toliko povoljna i drugdje u gradu, nismo provjeravali. Hostel je smješten u starom dijelu, odnosno u Budimu, što znači da je relativno blizu svih znamenitosti u gradu. Uz pokoje piće u lokalnom pabu, vlasnik hostela nas je upoznao sa zanimljivostima grada, te mu ovom prilikom još jednom zahvaljujemo jer nam je time bitno olakšao vrijeme provedeno u Budimpešti. Građevina i zanimljivih mjesta u gradu ima stvarno previše za naša tri dana, tako da ćemo opisati samo neke koje smo u tom kratkom periodu uspjeli obići, a koje bismo i vama preporučili.

Parlament, kao najpoznatiji simbol Budimpešte, izgleda stvarno impresivno i danju i noću. Zgrada u kojoj domuje treći najveći parlament u svijetu, a drugi u po veličini u Europi, otvorena je 1896. godine,

ali je rekonstrukcija stalno u tijeku, što je bilo vidljivo i za vrijeme našeg posjeta. Još jedna zanimljivost vezana za tu građevinu jest da je u nju ugrađeno 40 kilograma zlata. Lančani je most također jedan od simbola grada, kao prvi stalni most između Budima i Pešte. Posebno je lijep noću, kad se upale svjetla koja ga obasjaju cijelom duljinom.

Od puno pješačenja smo ogladnjeli i - naravno - još i više ožednjeli, pa da se osvrnemo i na taj dio života u gradu. Restorani u centru nas nisu previše privlačili jer se još s ulice primijeti da bismo za cijenu naših večera mogli ostati bez trodnevnog putnog budžeta, ali je zato ponuda kebaba, pizza i ostale brze hrane više nego prihvatljiva, kako cijenom, tako i kvalitetom. Što se pak tiče noćnog života, disko klubovi nas više ne privlače (vjerojatno zbog toga jer smo iz puberteta već odavno izašli), tako da o njima ni ne možemo pričati, pa ćemo umjesto toga prijeći na publove. A njih stvarno ima na svakom uglu. Cijene pića su više nego prihvatljive, posebno ako uzmemo u obzir da se radi o glavnom gradu jedne zemlje. Od glazbe ima svašta, kako njihove domaće, tako i svjetskih hitova. A djevojke...budimo pristojni i recimo to ovako: svoje žene, djevojke, ljubavnice ostavite radije kod kuće te krenite sami u noćni izlazak. Za zaljubljene golupčice Budimpešta ima rješenje u vidu romantičnih večera na brodovima koji noću plove Dunavom.

Kad smo već kod žena, djevojaka i ljubavnica, moramo napomenuti da će one najveću sreću pronaći u jednom od trgovačkih centara. Mi smo drugi dan posjetili centar Mamutt, dvije zgrade, svaka od četiri kata koje su međusobno povezane tunelom. Bezbroj trgovina renomiranih marki koje ženskom dijelu izmame osmijeh, a muški dio donekle utjehu može pronaći u jednom od kafića ili u kuglani koja je također ovdje smještena. Naš izbor bila je kuglana, u kojoj se zbog pretjeranog posjeta pubovima prije toga baš i nismo proslavili. Sreća ženske, a nervoza, bol i agonija muške publike može se produžiti i u Vaci ulici, kao najpopularnijoj shopping ulici u gradu.

Trgovina nam je bilo dovoljno za pola života, pa smo dalje krenuli u razgledavanje budimskog starog grada, na koji se najlakše popeti uspinjačom. Kako smo još relativno mladi i zdravi, ipak smo izabrali pješačenje do vrha. Pogled s brda pruža se na cijelu Budimpeštu, a u prvom planu se tu ističu parlament i lančani most. Stari grad dosta slični zagrebačkom Gornjem gradu, a na njemu su smješteni Kraljevska palača te Ribarska tvrđava koja se sastoji od sedam tornjeva. Svaki od tih tornjeva predstavlja po jedno pleme koja su zajedno stvorila mađarski narod. Iako se zove tvrđava, to je zapravo vidikovac. U sklopu tvrđave imali smo priliku slikati se sa živim sokolom na ruci. Da li zbog cijene od 6 eura ili oštih sokolovih pandži, slikanje smo ipak preskočili. Taj dan pokušali smo malo osvježiti i napuniti "baterije" u nekim od toplica, što na žalost nismo uspjeli zbog završetka radnog vremena. Istu večer završili smo u zanimljivom restoranu imena Marxim. Probajte zamisliti mjesto u čije je uređenje utrošeno otprilike nula kuna, gdje su drveni separei odvojeni bodljikavom žicom, a najnormalnija stvar je priborom za jelo urezati svoje ime na zid ili stol i to pred osobljem. Ali zato je klopa odlična, a jeftina, osoblje spremno na dobru vezanciju, a gosti iz svih dijelova svijeta. U obližnjem pubu održavale su se karaoke i tu smo se stvarno odlično zabavili, ali nakon što je kolega počeo pjevati

na mađarskom jeziku shvatili smo da je krajnje vrijeme da se ode na spavanje.

Treći, ujedno i zadnji dan našeg izleta posjetili smo Tropicarium. Za ulaznicu od 7 eura može se puno toga vidjeti. Veliki akvarij u kojem plivaju ribe, morski psi i raže. Kroz akvarij prolazi tunel za posjetitelje, tako da ta egzotična stvorenja zapravo plivaju veoma blizu nas. Naravno da smo to morali ovjekovječiti s par fotografija na kojima izgledamo kao glumci na snimanju filma Ralje. Osim akvarija tu su još kavezi sa krokodilima, zmijama, majmunima, paucima, egzotičnim pticama...Najzanimljivije od svega je da je sav taj životinjski svijet zapravo smješten unutar jednog velikog shopping centra.

Na kraju ove priče moram napomenuti da je vrijeme koje smo proveli u Budimpešti bilo nažalost previše kratko za sve što ovaj grad može ponuditi. Osim navedenih stvari zanimljivo bi bilo posjetiti još Trg heroja te Baziliku sv. Stjepana, koju smo vidjeli samo izvana, a koja je između ostalog poznata po tome da se u njoj čuva desna ruka prvog mađarskog kralja Stjepana. Osim toga, možete uživati u panoramskim vožnjama u autobusima bez krova, osvježiti se u jednom od termi (od kojih su najpoznatije toplice Szechenyi) te još mnogo, mnogo toga. Uglavnom, bilo je to trodnevno putovanje koje će nam još dugo ostati u sjećanju. ■

